

Szerkesztőség:
Kazinczy-utca 1.
sz. 1. em. (Király-
utca sarkán).
Kiadóhivatal:
Wolf M. könyv- és
papírkereskedésé-
ben, Király-utca,
Hattyú-épület.
Megjelenik vasár-
nap kivételével
mindennap este 5
órákor.

PÉCSI ÚJSÁG

(„PÉCS”)
POLITIKAI NAPILAP

Előfizetési árak:
Helyben:
Égész évre. 10.—
Egy hóra. . . 1.—
Videkre:
Égész évre. 12.—
Egy hóra. . . 1.20
Egyes szám ára
Pécsért 4 kr., vi-
déken 5 kr.
Egyes számok
kapitok minden
lapelárusítónál.

Pécs, 1894.

Szombat, április 7.

83. (1146.) szám.

Bonyodalvaak.

Majdnem bizonyosra vehető, hogy éppen nem tévedtünk akkor, midőn még Kossuth Lajos betegségének első napjaiban a beálló katasztrófa esetére a parlament viszonyaira nézve bonyodalmaikat és zűrzaváros állapotokat helyeztünk kilátásba. A nagy férfi halálával, bármily tapintatosan és államférfiúi belátással elismittattak is a hazáhozatal és a végtisztesség körüli ellentétek és a mégis megestet egyes tapintatlanságok vagy félreérteések nem olyanok, melyeket egy kevés jóakarattal és némi kölcsönös elnézéssel helyreütni nem lehetne, mégis oly viszonyok állottak be az egyes pártok beléletében, hogy azok a jelenlegi helyzetet — mint budapesti egyik tudósítónk informatív velünk közli — tarthatatlannak tűntetik föl. Nem egy jel mutat erre s hogy valóban nehézségek állottak be, leginkább bizonyítja az, hogy a szerdára, legkétségbe esőtörtőkre tervezett ülés hétfőre halasztatott, hogy addig, ha lehetséges, a helyzet tisztulásának nehézségei vagy elháríttassanak vagy legalább ideiglenesen orvosoltassanak. Vannak, kik azt is állítják, hogy Kossuth fiait, éppen tekintettel a szenvedélyek várható kitörésére s ebből származható nagyobb vizsályokra, ha-

lasztották el elutazásuk idejét, mér s ékelni akarván az ellenézk támadó föllépését, hogy így ne éppen atyjuk halála legyen a polgári házasság elodázásának vagy bukásának közvetlen oka s a Kossuth kultusz hatása éppen egy szabadelvű intézmény ellenében mutatkozzék először is. Ez érvelést sokkal tovább lehetne vinni azon kérdést fölvetésével: is lenne-e veszélyes, sőt egyenesen vétkes cselekmény ma, az országos gyűlés alkalmából Wekerle elé nehézségeket gördíteni és esetleg ez által kormányválságot előidézni? A jelen pillanatban e kísérlet még jobban megzavarná a helyzetet, sőt más irányban válságot is teremthetne, ilyenre pedig bizony nincs szükségünk s vajjon ki merné elvállalni érte a felelősséget?

Kétségtelen, hogy parlamentáris viszonyaink egészségtelenek és azoknak alapos tanulása a képviselőház tárgyalásaira csak kedvező eredményt járhat. Nem is a polgári házasságról szóló törvényjavaslat okozta most a bonyodalmaikat. Alig szenved kétséget, hogy Kossuth Lajos halála által a hangulat e javaslatok mellett még erősebben fog megnyilatkozni és Kossuth fiának, Kossuth Ferencnek jelenléte a zárbeszédnél és a szavazásnál csak gyarapítani

fogja a javaslat mellett szavazók számát. Mint gondolkozik Kossuth Ferenc a jelenlegi állapotokról, kitűnik a következő párbeszédéből, mely tegnapi történt meg, mikor a Kossuth fiuk Jókainál tettek látogatást, hogy neki gyönyörű halottas beszédeért köszönetet mondjának.

— Azt természetesnek fogod találni, hogy én más elvet, mint a függetlenségit nem vallhatok — mondá Jókainak.

— En is azt hiszem: — de a mi függetlenségi pártunk loyális párt s én csak örülni fogok rajta, ha ily nobilis ellenféllel fogok találkozhatni, a kivél, ha közjogi kérdésekben szemközt állunk is; de a szabadelvűség körmeiben egymás mellett haladhatunk előre.

— Ebben is boldogult atyánk példája az utmutató előttem, — mondá erre Kossuth Ferenc, ki utolsó lángjának föllobbanásával is a szabadelvűség ügyét világitotta meg s a kormányának és a szabadelvűpártának adott igazat.

A nagyhangú ellenzéki urak, kik eddig kétszínű szerepet játszottak az egyházpolitikai javaslatokkal szemben, most már kénytelenek lesznek szint vallani és nyíltan a javaslatok mellett szavazni, mi által a javaslat mellett szavazók száma csak emelkedni fog.

De hisz nem is az egyházpolitikai javaslatok azok, melyek a bonyodalmaikat előidézék, hanem azok az előrelátható rekriminációk, melye-

A „PÉCSI ÚJSÁG” tárcája.

Hopp a zsákba!

— Orosz legenda, Digorieff Dénes-től. —

Egy katona huszonöt esztendőig szolgált a cárt és az Istent, azután elbocsátást kérte. Végkielégítésképpen három darab kétszersültet kapott. Évvel aztán falujába indult.

Utközben öreg koldussal találkozott, aki tőle alamizsnát kért. Odaadta neki az egyik kétszersültet, és folytatta útját.

Odább egy másik rongyokba burkolt öreg állott elébe, alamizsnáért könyörgve. A katona ennek is adott egy kétszersültet és tovább gyalogolt.

Néhány száz lépésvnyire egy harmadik vén ember közeledett a katonához szenvedély arccal, fáradtan:

— Adj valamit, bátor katona.

A mi katonánk habozott egy percig, ami érthető is volt. Azt gondolta magában: „Ha a harmadik kétszersültet ennek a harmadik öregnek odaadom, nekem nem marad semmi. De meg, ha neki csak a felét adom és aztán találkozik a másik két koldussal, rosznéven fogja venni, hogy amazoknak egész kétszersültet adtam.

Akárhogy lesz is, odaadom az utolsó. Meglehetek én így is; „a katona se nem fül meg, se nem ég el.”

És oda nyújtotta az utolsó kétszersültjét az öregnek.

A koldus — maga volt Jézus Krisztus — elfogadta és így szólt a katonához:

— Most, barátom, kérj tőlem, a mit akarsz.

A katona nevetett és az öreg vállát megveregetve, azt mondta neki:

— Hadd lám, mit lehet tőled, koldustól kérem?

— Ne törődjél te azzal, — felelé az öreg. — Csak te kérj.

A katona figyelmesen nézett rá, gondolkodott és miután igen szeretett kártyázni, hát megkísérelte:

— Nohát öregem, ha valóban van hatalmad hozzá, ajándékozz nekem egy játék kártyát.

Jézus kivett a zsebéből egy tiszta új játék kártyát és odanyújtotta neki.

— Ezzel a kártyával mindig nyerni fogsz, bárvélj játszol.

Egy zsákot adott aztán a katona kezébe.

— Vedd ezt a zsákot is, ez majd segítségredre lesz, ha vadat akarsz fogni, vagy madarat, vagy bármit. Csak azt kell

majd mondanod: „Isten nevében, hopp a zsákba!”

A katona bizalmatlanul fogadta el a kártyát meg a zsákot, megköszönte az öregnek és folytatta útját.

Végre elért egy tóhoz, melynek tükörén három vadlúd bukdácsolt.

A mi emberünk chezett, észbe jutott a zsák. Leterítette a partra és odakiáltott a libáknak:

— Halljátok ti vadlibák! Hopp a zsákba, Istennek nevében.

A libák szögfogadtak, belebujtak a zsákba. A katona bekötötte a zsák száját, hátrá vette a batyút és nagy lépésekkel elindult a szomszéd falu felé.

Odaérve egy koszmást vett észre. Belépett és fölbotva a zsákot, megszólította a koszmárost s egy libát tartott elébe:

— Ezt te megsütöd nekem.

Azután a másikat vette elő:

— Ezt beváltod borra és dohányra.

A harmadikat is kihuzta:

— Ez az utolsó apus, fáradságodért jár neked.

A katona az ablak mellé ült és várta az ebédet s mikor az elkészült gyönyörűséggel falatozta az izletes libaszéket, öntözgetve nagy korty borral. Desszert gyamánt rágyújtott a pipájára, kinézett az

ket ellenzéki oldalról kormánybuktatási céllal a kormány magatartását Kossuth Lajos temetéséből kifolyólag fölhozni fogják. Már vagy 20 interpelláció van bejelentve és habár előrelátható, hogy a mérsékelt ellenzék, mely a kiegyezés alapján áll, minden Kossuthot illető kérdésben a kormány mellett fog szavazni, mégis a kormányt a mérsékelt ellenzék is csak megbuktatni szeretné, hogy annak helyét elfoglalja és azért a szabadelvű pártból az egyházpolitikai javaslatok miatt kiléptek felé fordul a közfigyelem, kik most már 30 szavazatnál többet képviselnek és a kik ilyen kérdésekben saját reputációjuk érdekében sem tehetik meg azt, hogy a kormány ellen foglaljanak állást. Szűnjének meg elvégre a kanapé processusok és ha az egyházpolitikában meggyőződésükből kifolyólag nem is tarthatnak a kormány-nyal, de az évtizedek óta damokleszkárként a képviselőház fölött lebegő Kossuth-kérdésekben maradjanak hívek megvalósztatásuknál vallott programjukhoz; ezt követeli a haza belbékéjének jól fölfogott érdeke, ezt követeli a békés törvényhozió munkásság, az állam jogrendje és alkotmányunknak minden megrázkódástól féltett integritása.

Magyarország a közelmult napokban szellemi magyaslátának oly fényes jeleit adta, oly bámulatát hártos tisztelettel tekint reánk a művelt külföld, fennen hirdette Magyarország szabadságseretét, műveltségét és háláérzetét a nemzet legnagyobbjára iránt, hogy minden honpolgárnak kötelessége megővni őregíteni e hirt, e becsület, melyet minden oldalról tapasztalunk. Ne engedjük meg, hogy leszálljunk azon piedestálról, melyre a magyarokat politikai érettségre, rajongó hazaszeretet emelt és lássunk komoly munká-

hoz. Ezt várja a nemzet jóvalta, ezt követeli a haza érdeke. A ház elnökét, B á n f f y Dezső bárót illetőleg, minden oldalról föl fognak hangozni a panaszok, de fölvilágosító szavai után alig szenved kétséget, hogy el fognak szállni azon fellegek is, és nem kételkedünk benne, hogy a parlament tárgyalásainak rendes mederbe való visszaterelése érdekében Bántfy még áldozatra is készen lesz, ha ez által elgördítheti az akadályokat, melyeket az ellenzék a kormány működése elé górdítottai akar.

A legvehemensebb támadások sem lesznek képesek a helyzetben bármi változást előidézni, Kossuth Lajos hamvai ott nyugosznak a budapesti temetőben. Lelketlenség lenne az oly sokat szenvedett elvűség mártírjának nyugalmát megzavarni. Az ő teste hadd nyugodjék békében. Ő csak eszméinek diadalát óhajtotta, és ezen eszmének megvalósulása im itt van küszöbünkön. A ki jó hazafi, ne dobja a kicsinyes indokokból támadt belviszály zsaratókat a békés és eredményekben gazdag munkásság után yagydó hazába. Ne fojtazzuk be azt az aranylapot, melyet a történelem az elmúlt napoknak szentelni fog. Béke legyen jelszavunk. Néze- teink el is térhetnek egymástól, de hiszen hazaszeretethen mindnyájan egyformán érzünk és ez a hazaszeret- let legyen vezérő eszillagunk, mely megmutassa azt az utat, melyen haladunk kell, ha Magyarország boldogulását kívánjuk.

Ezredéves kiállítás.

A milleniumi kiállítás igazgatóság a következő közleményt küldötte be a „Pécsi Újság”-nak:

Az 1896-iki ezredéves kiállítás szervezési előmunkáitait lényegükben befejezték és most már a tulajdonképeni kiállítási munkák időszaka kezdődik. Az or-

A mi katonánk nem vésztette az időt, hanem a kastélyba sietett, a zsákok egy szegre akasztatotta s pipázva várta az érkezőket.

Pontban éjfélkor a szobának minden szögletéből bujt elő a sok ördög kiabálva, hadonázva. Egy pillanat alatt körül kerítették a mi katonánkat.

— Nini, egy katona! Nem volna kedved velünk kártyázni?

— Szívesen, uraim, de csak az én kártyáimmal.

— Legyen, a te játszomaddal.

Leülték körbe, a katona osztott és megnyerte az első játekot. Az ördögök megdöbbentek. Újra játszottak, megint a katona nyert. Újra nyert. Az ördögök alig hittek szemeknek, majd megpukkadtak mérgökben. A szoba egyik szögletében már egy zsák állott tele pénzzel. Egy ördögöske hozta a pénzt. Egy másik zsák is megtelt arannyal.

— Hozz még aranyat, huncut! — kiálták a kis ördögnek.

A katona mind elnyerte. Végre feje- gyött az aranyok. Ekkor az ördögök dühösen ordították:

— Egryük meg a katonát.

szágos bizottság és a csoportbizottság megállapították a kiállítás mindegyik osztályának programját és kereteit; sok merész újító eszmét fogadtak el, nagyra- törő elokat tüztek ki. A kiállítási ügyeit intéző kormány férfiak nem riadtak vissza semmi költségtől, hogy úgy az egész kiállítási terület, mint az egyes kiállítási épületek méltó színhelye legyenek az országos évezredi versenynek, a megvalósítandó nagy eszméknek. A tavaszi idő beálltával száz meg száz munkás kész jön mozgásba, hogy a városigetet átalakítsák az ezredéves kiállítás színhelyévé, a hol aztán föl lehet építeni a csarnokokat, a melyek a nemzeti munka remekreit befogadják majd. Végül a kiállítási igazgatóság szét küldte már a bejelentési ívek tíz ezreit és minden városban, minden megyében működnek már közegek, a kik az egyes kiállítóknak megadják a szükséges utbaigazításokat. Most a nemzet munkásain a sor, hogy a kijelölt, kitűzött kereteket betöltsék tehetségük és szorgalmuk eredményeivel, hogy bejelentésük az ész és a kéz remekreit, melyek bemutatásával tanu- sitani fogják, hogy ezer év múltával a műveltség milyen magas fokára emelke- dett a nemzet, az és termelés, az ipar, a kulturális haladás minő alkotásai és vi- mányai biztosítják a magyar államnak a második évezredet. A legutóbbi hetek eseményeit elterelték az ország figyelmét az 1896-iki ezredéves kiállítástól. De ez az idő nem veszett kárba. A nemzeti lelkesedés hatalmas megnyilvánulása fölkel- tette az egész művelt világot érdeklődésért és a nemzet minden fia most még inkább meg fogja ragadni az alkalmat, mely 1896-ban kínálkozik fog arra, hogy a világgal megismertettük a most megnyilat- kozott erkölcsi erőnek szellemi és anyagi hatalmi eszközeit is. Az időpont most a legkedvezőbb. Mert mikor az egész magyar nemzet annyira egynek érezte magát, most gonddaljon mindegyikünk arra, hogy a millenium ünnepein mivel fog a maga részéről hozzájárulni ahhoz, miszerint a próbátétel a nagyszabású kerethez a ki- tűzött célhoz, az évezredenkint csak egy- szer ismétlődő alkalomhoz méltó legyen. És már most szükséges, hogy mindegyik kiállító jelentkezzék; mert így egyrészt a kiállítóknak kellő idejük marad, hogy a kerületi bizottságtól utbaigazítást kérjenek és a bejelentett tárgyak kivételére meg- felelő gondot fordítanak, másrészt pedig

— Engem megenni uraim, ugyan miért?

Es gyorsan a falhoz sietett, lekaptá a zsákok, kiterítette az ördögök előtt és az őt körülvevő mörög ördögöktől kérde:

— Mi ez?

— Egy zsák. — Kiáltották kórusban.

— No hát, ha ez zsák, hát az Úr nevében hopp a zsákba!

Az ördögök egymást tolvaj, szorítva, ugrottak se a zsákba. A katona bekötötte a zsákok, nyugodtan a szögre akasztotta, meggyújtotta a pipáját és olvasni kezdé a nyereséget.

Rögzgel a király megemlékezett a katonáról és szomorúan szólt minisztereihez és a furakhoz.

— Menjtek az átkozott kastélyba, hozzatok újságot a katonáról. Ha halva talájtátok, mint az elődök, katonai tisztelettel akarom őt eltemetni.

A miniszterek és főurak a kastély- hoz érve óvatosan vizsgáltaik a termeket és előre nyujtott fejfel kiáltották:

— Hé, katona! felelj, élsz még?

Es ő a pipájából füstölt pofékelve szólt vissza:

— Hogyne élnék? Miért ne élnék? Tudjátok jól, hogy egy katonát egy

utára és meglepetve látta, hogy a szem- közt fekvő palota összes ablakai be van- nak törve. Előhívta a koresmárost, hogy fölvilágosítást kérjen tőle.

— Mondt csak barátom, mit jelent ez? — És újjavál a bevert ablakokra mutatott.

— Ah! látod uram, ez szép palota volt, melyben még a király sem röstelt lakni. De bizony az ördögök áítotték föl benne tanjajukat és nem lehet ékezt többé eltávolítani; ezért lakatlan és ezért vannak összetörve az ablakok. Ha tudnád mily kár ez a mi kis kereskedésünkre.

A katona gondolkozott. Ebéd után megpillent s aztán a királyhoz sietett.

— Engedd meg főltség, hogy egy éjjelt ott töltsék az elhagyott kastélyban.

— Megbolondultál, fiam? — felelé a király. — Nem tudod, hogy ezren is megkísérlették már, de egy sem tért még vissza?

— Az nem tesz semmit, engedd, hogy megkísérleljem.

A király látva, ezt a nagy elhatá- rozást, így szólt:

— Menj, menj, legyen meg az akaratod. De engem ne vádolj, ha va valami kaland akad.

a rendezéssel megbízott közegek gondoskodhatnak arról, hogy az ideje-korán bejelentett kiállítási tárgyak kellőképp érve nyíljenek és a nemzeti munka milliói és millió remeke harmonikusban rendezett, minden részletében gondosan egybeillesztett egészet képezzen. Itt-ott rebesgetnek kőszá híreket a kiállítás esetleges előadásáról. A leghatározottabban állíthatjuk, hogy ezeknek a mende-mondáknak semmi alapjuk sincs. Kiállítástechnikai szempontból semmi ok sincs az előadásra, mert az egyes-egyedül csak a kiadások növeledését eredményeznék. Egyesek bizonyos nagyszabású közmunkák befejeztélét akarják függővé tenni a kiállítás megtartásának idejét. Ez képtelen kívánság; mert a hatalmasan haladó Magyarországnak most már mindig fognak nagy közmunkák folyni; de a magyar állam megalkotásának ezredik évfordulója úgy, a mint a közudalom azt megállapította: olyan mozanat, a melyhez képest még a legnagyobb szabású közmunka is elenyészik. Tehát itt az ideje, hogy a nemzeti munka összes képviselői az alkalmat, a hol a hazafis fölbuzdulást évezredre szóló alkotásban megtestesíthetik, siessenek megragadni és az 1896-iki milleniumi kiállításon bemutatandó remekeiket, az illetékes közegeknek bejelenteni tovább ne késsenek.

HIRROVATUNK.

Pécs, április 6.

— **Az evangélikusok gyászistentisztelete.** A pécsi evangélikus hitfelekezet saját templomában a tornacsarnokkal szemben, vasárnap é h 8-án délelőtt 10 órakor tartja meg a requiemet Kossuth Lajos emlékezetére. A requiemre a városi képviselőtestület is kapot külön meghívót. A „Pécsi dalárda” a gyászistentiszteleten szintén közreműködik. Az ünnepi gyászbeszédet J e s k ó Alajos tartja.

— **Gyászünnepek Siklósán.** A „Pécsi Ujság” siklósi levelezője írja: Siklósán vasárnap a református, esztőrökön pedig az izr. templomban tartotta az illető lelkész a nemzet nagy halotja, Kossuth Lajosért a gyászistentiszteletet. A templomokról mindkét helyen nagy gyászbölg hirdette a kegyetes ünnepet és a lakosság vállalkulónsággal nélkül sietett azon résztvenni. Különösen ki kell emelnünk, hogy mindkét templomban nagy előzékenységgel átengedték az ülőhelyeket

a nagyszámú vendégnek. Hazafias szép és megható ünnepélyességgel folyt le a gyászszertartás az izr. imaházban a következő program szerint: 1. Magyar gyászenek. 2. Miért oly boros, oly néma a sereg. 3. Szónoklat. 4. Héber ima. 5. Hála az Isten. Ft. Nót Armin kerületi rabbi és alkalommal oly meghatóan szép szónoklatot mondott magyar nyelven, hogy annak hatása alatt nem egy elzett férjsem uszott könyekben. Hazafias eszmékben gazdag szónoklata különösen azt emelte ki, hogy habár többféle vallást követünk, igaz szívvel utánna imádkozta. Az ünnepély befejezte után az előjáróság élén dr. K o s s a Deszö ügyvéd a rabbinak annak lakásában meghatolant mondott köszönetet gyönyörű hazafias szónoklatáért. Kiemelte itt különösen a testvérisségről mondottakat, a miért ő is igaz szívből óhajta, hogy Kossuth koporsója fölött testvéres kezet szorítson minden felekezet. Az előjáróság kívül még számosan jelentek meg a rabbinál vallásfelekezeti különbség nélkül azért, hogy nála tisztelegjenek és köszönetüket fejezzék ki lélekemelő szónoklata és imájáért.

— **Gyászünnepek Szent-Lőrincen.** Mint lapunknak Szent-Lőrincről írják, ott az izraelita hitközség tegnap tartott gyászistentiszteletet Kossuth Lajos emlékére. Di a m a n t Mór kántor Dávid 23. és 37. sz. szolárait és héber gyászimát énekelte, az ünnepély fénypontját R o s z m a n n S. L. rabbi héber, de különösen lendületes hazafias tartalma magyar imája emelte. Meltáta a megdicsőült érdemeit, különösen kiemelte a magyar zsidóság egyenjogúságért való küzdelmét. Vajha meghallgatná az örökkévaló az ima azon passzusát: „Sirhantjának rejtett melyéből törjön napvilágra a megtisztult érzéseknek s gondolatoknak mesés virágai a honszerem, a melynek kelyhéből az egyetlenléssel illata áradjon szerbe világra!” Szépen hasonlította össze lantos Dávid királyt Kossuth Lajosral, majd a profétákhoz hasonlította, kit, hogy ne siratná a magyar zsidóság, mikor ő a proféták ivadéka. Egyéb Kossuth ünnepély Szent-Lőrincen nem volt.

— **A dunántúli fűrdő- és nyaralóhelyek összejárása érdekében.** A D. K. E. a dunántúli fűrdő- és nyaralóhelyek fölvirágoztatása érdekében a múlt évben nagy sikerű agitációt indított. Egy fűzetben „Fűrdő és nyaralóhelyek a Dunántúlon” címen leirta a Dunántúlnak nyaralásra és fűrdőzésre alkalmas szép vidékeit és közzölte a kiadó nyári lakások jegyzékét. E fűzetet azután tízezer példányban ingyen osztotta szét. Ennek közbélyezésében már a múlt évben rendkívül fölszaporodott a Dunántúli nyaraló családok száma, a mikől különösen a filoxera sújtotta vidékek lakossága igen sok hasznót húzott. A derék egylet a Balatoni Kulturgylettel karöltve ez évben is folytatja az akciót, s a fűzet még e hó folyamán meg fog jelenni Porzolt Kálmán, a D. K. E. titkára és Sziklay János dr., a B. K. E. titkára szerkesztésében, kik a szerkesztést díjtalanul vállalták magukra.

— **Másutt.** Az igaz, hogy mi csak azzal tudunk argumentálni, hogy *másutt* így van, *másutt* úgy van; a magunkéval mindig a másét állítjuk szembe. De mikor *másutt* csakugyan másképp van, jobb helyesebb minden mint nálunk. Nálunk — tudjuk jól — a katolikus papság állást foglalt a Kossuth-gyász ellen; megokolta sok mindenfével, amit több még el is hitünk. Kossuth lateránus volt, a polgári házasságot javalta: ilyen embert meg kell tagadni a jóvaló katolikusnak. De lám — *másutt* nem így van. Csodálatos, hogy Tolnán P é c h y József prépost a lateránus, a polgári házasságot javalló Kossuth fölött ünnepi gyászbeszédet mondott annak temetése napján a szent-háromság-téren! Még a haragokat is meghazudta. Bátorzékén pedig H o l u d o n n e r Ferenc plébános és H r á d e k Károly segédlelkész mondtak gyászbeszédet ugyancsak a temetés napján. Csak a pécsi egyházmegyéből említettünk föl ilyen eseteket, mert az országban széltében van elég példa rá, hogy a katolikus papság talált módot rá, hogy Kossuthot a dogma sértese nélkül meggyászolhassa. Csak Péceset nem volt erre mód. Hja *másutt*!

— **A D. K. E. új óvodája.** A D. K. E. — bár anyagi eszközei még mindig rendkívül korlátozottak — a segélyezés akcióját erőlesen folytatja. Csak nemrég nyílt meg első óvodája a Muraközön s ma már építik második óvóintézetének épületét Tárkonyon, Fehérmegyének ez idegen ajku községében. Az új óvoda megnyitása még

könnyen nem éri baj. De kérék benneket, uraim, hosszatok két követést és mondjátok nekik hogy hozzanak magukkal két pörlyt.

— A miniszterek eleget tettek kívánságának.

— Kovács urak, verjetez erre a zsákra.

— Az ördögök kinjokban könyörögtek a katonának:

— Boecáss ki bennünket, esküsüzünk, ezentúl ördög nem teszi be lábát ebbe a kastélyba.

— A katona megkönyörült rajtuk s kibujtatta őket. De az utolsó elfogta, egy öreg ördögöt, — kinek már csak egy szarva volt.

— Követelem, hogy vezzéddel írva kötelezd magadat, hogy nekem szót fogadsz.

— Az ördög reszketve tett eleget s a katona elbocsájtotta.

— A nyert pénzzel emberünk boldogan élt. Szép fiatal leányt vett feleségül. Fiuk született. Egy nap a gyermek megbetegedett, a megijedt apa orvost hívatott, a ki — magától értetődik — nem tudott segíteni. Ekkor a kétségbe esett apának nagyszerű gondolata támadt.

— Hol vagy öreg szarvatan ördög?

— Az ördög rögtön megjelent.

— Nem segíthetnél gyermekemen?

— Az ördög egy üveget vett elő, megtöltte vízzel és kérdé az apát:

— Mit látsz az üvegben?

— A halált látom, — felelé az szomoruan.

— Hol van?

— Az úgy lábánál.

— No akkor se baj! — kiáltá az ördög. — És kezébe véve a poharat, abból egy korty vizet szájaiba vett és a kis betegre fújta, ki rögtön meg is gyógyult.

— Látod, — mondá az ördög — ha a halál az úgy lábánál van, lehet segíteni, de ha az úgyfőnél ül, akkor nincs mentés. Most mehetek.

— Add nekem a poharat. — Kérte a katona.

— Add vissza a kötelezvényemet.

— A katona visszaadta és megkapta érte a poharat. A katona óriási vagyont szerzett magának a bűvös pohárral.

— Egy napon a király nagyon beteg lett. Az orvosok — mint rendszeren — nem tudtak segíteni. Ekkor a katonát hívták,

a ki nagy szomorúságára azt látta az úgy segítségével, hogy a halál az úgy fejénél ül.

— Fölség, én sem segíthetek.

— A király megharagudott azt hívének, hogy a katona nem akar segíteni, s szemrehányásokkal illette. A katona fölért a halált, hát vigye el őt a király helyett. A halál belegyezett. El is jött érte. De alig ért a szobába, a katona elibe terítette a zsákok.

— Hopp a zsákba!

— És a halál képtelen volt belegyrani. El is vitte egy nagy erdőbe és ott egy nagy fára kötötte. É naptól fogva senki sem halt meg.

— Egy napon aztán vén asszonyval találkoztott, a ki alig tudott már vándorogni.

— Ohó öreg, ugy-e ideje volna már meghalni?

— Igen bizony, te nagy bünt követél el, hogy elvitted a halált.

— A katona belátva hibáját, elment az erdőbe és kiszabadította a halált.

— Ha akarod az életemet, ime itt vagyok.

— De a halál sietve távozott.

— Bizony én nem kísérlem meg többé veled.

ez év nyarán lesz; s az igazgató választmány *Festlich* Benus gróf fehérmegyei tanfelügyelőt és Porzolt Kálmán egyleti titkárt bízta meg az óvoda szervezésével. Baranyamegyében is akadna elég teendője a D. K. egyletnek, mert van nálunk is sok idegen akció hely, mely szegénysége miatt nem képes óvodát föllátni.

— **Tömeges tábornoki nyugdíjazás.** A „Magyarország” legutóbbi számában azt írja, hogy a májusi előléptéseknel egy a közös hadseregnél, mint a honvédségnél a tábornoki karban nagyobb nyugdíjaztatások lesznek. Továbbá, hogy az elhalt Szvetenay tábornagy volt nagyzebeni hadtestparancsnok helyét Üxküll-Guillenbandt krakkói vagy mádi Kovács kassai hadtestparancsnok foglalná el. Mint lapunk budapesti katonai levelezőnk értesíti, a nagyzebeni hadtestparancsnokság már betöltötték és pedig galantai Galgóczy Tivadar altábornagy által, a ki Kolozsvárt volt tábornok hadosztály parancsnok. A mi a tábornok nyugdíjazását illeti, azt levelezőnk is megerősíti, azzal a hozzáadással, hogy a nyugdíjazás különösen azon tábornok dandárparancsnokait éri egy közös hadseregnél, mint a honvédségnél, a kik már 40 évet szolgáltak s így korban már előhaladtak.

— **Gyermekebetegségek.** A pécsi orvosoknak most sok bajuk van az iskolás gyermekekkel. A különböző népiskolák 400 gyermek szenved fültülmirigyből miatti által támadt daganat végett. A betegség nem veszélyes, de gyógyítása hosszabb időt vesz igénybe.

— **Halálzás.** E hó 5-én hosszas betegség után hunyt el Pésett Czinder Rezsőné szül. Ebert Anna. Az elhunytat férje és 3 gyermeke gyászolja.

— **Magyar nyelvi póttanfolyam.** A közoktatásügyi miniszter értesíti a baranyamegyei kir. tanfelügyelőseget, hogy az állami tanítóképezdékben a tanév végével egy magyar nyelvi póttanfolyamot szándékozik föllátni. E tanfolyamban azok a tanítók vesznek részt, kiknek nincs kellő jártasságuk a magyar nyelv tanításában, noha meg van erre a képesítő okmányuk. A miniszter fölhívja a tanfelügyelőt, hogy jelölje meg azokat a tanítókat, kiknek magyar nyelvi ismereteik fogyatékosok, s őt arról értesítse. A baranyamegyei tanfelügyelőszék területén — mint értesülünk — mindössze két olyan tanító van, kinek a

miniszter rendelete értelmében a tanfolyam részt kell vennie. Meglehetősen jelentékeny azonban azon tanítók száma, kiknek magyar nyelvi ismeretek hiányosak, s e mellett képesítő okmányuk sincsen. Ezeknek elmozdítása különben már folyamatban van.

— **A Farkas-Rattkó díjat,** melyet néhai Farkas István pécsi ügyvéd a leghazafiasabban nevelő tanító jutalmazására alapított, ma adták ki, mint a mely napot az alapító erre kijelölt. Ezenként április 6-dikán adják ki a 80 frta menő kamatokat sorlsruhas utján megállapítván azt az intézetet, melynek tanítókarából szemelk aztán ki szavazás utján a megjutalmazandót — természetesen minden célnél nélkül — mert hiszen, hogy itt Pésett minden tanító és tanár a tanfogyminőségéhez mérten hazafiasan nevelő tanítványait, arról mindenki meg van lelkében győződve. Az alapító oklevél szerint összehívott ülésen a főreáliskolát sorsolták ki. A szavazás első ízben nem eredményezett abszolút többséget, s másodszor Kiss József és Heckinger István között, mint a kik legtöbb szavazatot kaptak, folyt választás. Szótöbbséggel Kis Józsefet a matematika és ábrázoló mértan tanárát jelölték ki, mint megjutalmazandót. Kíssnek a polgármester ma délben nyújtotta át a Farkas-Rattkó-díjat.

— **A pécsi izr. tisztviselői által rendező tréás estély műsora.** Kossuth Lajos elhalálása a által ezen régebben tervezett tréás estélye a hó 7-ére halasztatott el. Az estély műsora a következők: 1. Nyitány. Előadja Jónás és Miskolczy zenekara. 2. A három igitervetv. Előadja: Stanislaus Wenceslaus és Nikolaus. 3. Egy almas rétes keserves nyújtózkodási egy műkergető szakács hős kezei alatt, vagy „a pápaszem szíralmas temetkezése.” 4. Csuplék. Eneklő az örökifjú Hegyesi Benő. a) A mint a hold kibúvik a felhőkből, Szövege és zenéje Krakauerlőt. b) To je tak. Úgyanattól. c) Ujdonaság! Szép csendesen, mint rendszeren. Szövege Hilaristól. Zeneje Böhm Emittől. 5. Utólehetetlen hegedős és zongora-hangverseny kézzel-lábbal, előadja egy lehangolt hangzás. 6. Non plus ultra! A XX. század leendő csodája. „Nőe barkedja” vagy az állatvilág zenéje. Előadja az utókor számára Noe barkedjából megmentett 4 házialatt Signore Bohemio impressarió vezetése alatt. Kiserő egy negykezü ösember. 7. Box és

Cox. Bohózat r fölvonásban. Irta: Maddison Morton. Az összes énekszámok kíséretét Signore Leporello della Antonio olasz zongora művész volt szives elválni. Kezdeté pont 8 órakor.

— **Adakozók a Kossuth-szoborra.** Mindinkább előtérbe nyomul a közökhajnak azon megnyilatkozása, hogy a Pésett és Baranyában a Kossuth-szoborra megindított gyűjtés eredménye ne a Budapesten föllátni Kossuth-szoborra, hanem egy pécsi Kossuth-szoborra fordítsassék, mely törekvés annál is inkább megvalósítható, mint ahogy a budapesti szoborra szükséges költség az eddigi adakozások által is biztosítva van. A „Pécsi Ujság”-nál eddig befolyt pénzeket is ezen célra tartjuk fön és adakozásokat a *pécsi Kossuth-szobor költségére ezúttal is elfogadunk* és Baranyamegye közönségéhez intézzük azon hazafias fölhívást, hogy a vidéken megindult gyűjtésnél befolyó összegeket már a pécsi Kossuth-szoborra küldjék be. — Ujabb adakoztak a Kossuth-szobor javára szerkesztésünkben:

Lakits X. Ferenc	1 frt — kr.
Berger Simon gyűjtése	20 frt 90 kr.
	21 frt 90 kr.
Eddigi gyűjtésünk	68 frt 60 kr.

Összesen 90 frt 50 kr.

— **Berger Simon gyűjtőívén adakoztak:** Schieberger Ferenc 1 frt, Keesz Károly 50 kr., Naglie Mihály 1 frt, Rapp Ferenc 1 frt, Schnev-sisz Ferenc 50 kr., Pákay Mihály 1 frt, Kállia József 1 frt, Czangul Károly 1 frt, Berger Simon 1 frt, Tichy Károly 1 frt, Steiner Gusztáv 50 kr., Konyi Gusztáv 50 kr., Rolszák József 50 kr., Schranz György 50 kr., Rill Henrik 50 kr., Papp István 50 kr., Riess Henrik 20 kr., Gadó András 50 kr., Horváth István 50 kr., Egy Dániel 50 kr., Kornfeld Imre 50 kr., Schönbach Antal 50 kr., Petrovics Kálmán 50 kr., Vagner Pál 50 kr., Reisner Ferenc 30 kr., Csurmann János 50 kr., Pallián Antal 50 kr., Szafarszky Károly 50 kr., Gebauer Ferenc 30 kr., Vecsera Antal 30 kr., Kosztomirovits F. 30 kr., Bagolyi Ádám 1 frt, Schreiner István 50 kr., Benkő Gyula 50 kr., Nagy Szerafin 50 kr. Összesen 20 frt 90 kr.

— **Szerencsétlenség.** Tamási levelezőnk írja: A budapest-pécsi vasút Pincshely állomása közelében, az 1003 számú személyvonat Zsig a Mihály pincehelyi lakost, midőn a „Kapos” hid gyalogjáróján áthaladt, hihetetlen a légnymós következtében elsédült, s így elütötte egy, hogy a hid oszlopához esett és szörnyet halt.

— **Szédelői varorépg ügynök.** Tamási és vidéken — írja a „Pécsi Ujság” tudósítója — nehány hét előtt járt egy varorépg-kereskedő ügynök, aki nem létező cégek nevében megrendeléseket fogadott el, s 5—10 frt előleg, úgy mint a hatralkés összegre kiállított váltokkal tovább állt. — A jöhösmérv evők részére az előlegről Flesch Ferenc aláírassal ellátott nyugtat adott. — Azóta az ügynökök se hirn se hamva, de a megrendelt gépeket is hiába várják a háziasszonyok és kisasszonyok.

— **A pécsi ügyvédek a Kossuth-szobor ügyében.** Erreth János országgyűlési képviselő, a pécsi ügyvédi kamara elnöke ma délután 5 órára meghívta magánlakására az ügyvédeket, hogy megbeszéljék, indíton-e és milyen irányban mozgalmat a pécsi ügyvédi kar a Kossuth-szobor érdekében. Mert kétségtelen, hogy ha az ügyvédi kar kezébe veszi a szobor ügyét, úgy annak a mozgalomnak sikere lesz. Az a tervük, hogy a Pésett állítandó szobor érdekében csinálnak propagandát s hogy e mozgalmat a vidéki kartársak révén az egész megyére kiterjesztik, megindítván a legszélesebb körben a gyűjtést.

A katoná elhagyta a hazát.

— Ez nem tarthat mindig így. Vétkes ember vagyok, nekem is el kell jutnom a pokolba mint a többieknek.

— És elment a pokolba.

De alig vették észre az ördögök ék-telenül ordítottak és beakarták csukni a bejáratot: de ő mégis bejutott.

— Ki vagy te? kérdé a sátn.

— Katona vagyok.

— Mit akarsz itt?

— En is megakorok főni a szurokban és sülni a tűzön, mint nálatok szokás.

— Tralala! — éneklé a sátn.

Az hiszed, hogy én hiszek a mesékben? Még nem láttam olyan bolondot, aki hozzánk kívánczozott volna.

— De lát hová menjek? Adj legalább 250 tisztított lelket, hogy legyen okom a menyország kapuján bekopogtatni.

— Adok akár 300-at, csak szabadtis meg jelenlédetől. — Sietett felelni a sátn.

A katoná a 300 megtisztított bűnös lélekkel elment a menyországba és koo-gott a kapuján.

— Ki az? — kérdé szent Péter.

— Katona.

— Mit akarsz?

Elmondta a bokolbeli kalandját, hogy ott nem akarják megtrüni és hogy háromszáz tisztított lelket hozott.

Szent Péter hűledezett.

— Várj, mindjárt jövök! És bement kérdezni a jó Istentől, hogy mitvő legyen? A jó Isten így szölvött Péterhez:

— Boessád és a lelkeket, de ne bízá a katonában; ha bejut, még valami esufsigót követ el.

Miután szent Péter sokáig váratott magára, a katoná rosszat kezdett sejtteni és megkért egy lelket, hogy majd jegyezze meg magával a zsákok, odabenn pedig nyissa ki s mondja:

— Katona, hopp a zsákba! — Így majd bejuthat a menyországba.

A lélek, egy jó lélek megérte.

Végre eljött szent Péter és beboessád a lelkeket, de az a lélek örömben megfledkezett odabenn a katonáról s így a szegény katoná künn maradt. Sem az égbé, sem a pokolba nem juthatott be.

Sokáig élt még, igen sokáig és a napokban írta unokatestvérének Moszkvából, hogy végre mégis talált valami módot, hogy meghaljon.

K. S. D.

— **A szini-saison kezdete.** Föl se tűnik ebben a mi zajos városunkban, hogy egy szintén nem kevésbé zajos bohém-társaság érkezett bele három hónapra állandó lakónak. Pedig mátlól fogva fordult a világ nálunk, új élet kezdődik: a színházi szórakozás, mely után egy év óta vágyik a közönség. Tegnap éjjel 11 órakor érkezett meg Pécsre a Somogyi társulata. Mára hirdették ugyan előadást, de kérdés, hogy holnap is tarthatnak-e? Az a bajuk ugyanis a színeseknek, hogy a pakkjuk nem érkezett meg szabadkáról, s így még ma délután sem tudták, hogy holnap játszani fognak-e, vagy sem. A „Paraszt-bocsiut” opera és „Katonásny” vígjáték van kitűzve holnapra, ha — megérkezik a podgyász. Nagy a baj amiatt is, hogy magát Somogyi szingizagatót betegnek hozták el Szabadkáról s most teteletlenül fekszik a „Mátyáskirály” fogadóban hirtelen bérlet szóban, erős influenza lázról gyótvortetve.

— **Esküdtzéki tárgyalás.** Holnap kerül tárgyalás alá a Feiler Hamedli sajtópör, Feiler Mihály lapszerkesztő sajtóvetéséért miatti pörbe fogta Hamedli Gyula fotográfust, amiért ez a Feiler Mihály és Engel Lajos könyvkereskedő közt fonforgott ügybe hivatalom beavatkozott egy nyilrtéri közleményével, melynek sértő pontja volt. Az esküdtzék összehívására 8 órakor kezdődik. Feiler vállalt Egy Dezső dr., Hamedli vádlottat Flóris Endre dr. képviseli.

— **Ösztöndíj hírdetés az akadémián.** Néhai Vallonies Mihály volt újbányai plébános alesperes által hagyatékiilag alapított 150 forint alapítványok közül az egyik f. évi február 1-én üresedésbe jöven, Kőrömbánya sz. kir. és fő bányaváros tanácsa a megüresedett ösztöndíjra f. évi ápril 26-áig pályázatot hirdet. A pályázni óhajtok közül azok, kik az alapítványi vérvonásigot ki tudják mutatni, ilyenek híjjával azok, kik az alsó-magyarországi bányavárosokban születtek, részlenül elnyöven. Pályázhatnak mindazok, kik a bányajogi szakra készülnek, másodsorban a bányászati akadémiá s harmadsorban a jogi akadémiá hallgatói.

— **Elmaradt hazafias ünnepély.** A pécsi jogakadémia polgárai által f. évi ápril 20-ára tervezett hazafias grász-ünnepély közböjött akadályok miatt elmaradt.

— **Óriás fatörzs.** Csodaszamba menő óriás fatörzset szállítottak a napokban Barcsretele. A törzs hosszúsága huszonegy méter, átmérője 15 méter, kőbatalma negyven méter és a sulya kétszáznegyven métermáza. A faóriást a Drávi Gózhajós Társulat szállította ide s a hajóról hat csavarral nyolcvan ember vontatta a partra. A ritka fatörzset, melyet Guttman nagy-kiszaisi fakereskedő belsicei erdejéből ástak ki, a tulajdonos most az antwerpen kiállításra küldi. Három vasuti kocsi kapcsolnak össze s így szállítják a fa-óriást Antwerpenbe.

Visszaszerzett boldogság.

Láttak önk már boldog embert, egy igazán élő boldog embert? Ha nem, úgy nézzenek meg engem, ki tetőtől-talpig boldog ember vagyok. Nemde igen szép, de merész dolog, hogy egy „fin de siecle”-beli ember ilyesmit állít, miután már „a régi jó időben”, az ő korban lámpával kellett Diogenesnek keresnie a boldog embert. Éne most Diogenes, bátran állnek eléje.

Van nekem egy kedvelyes öreg keresztmamám, ennek a kedélyes öreg keresztmamámnak van egy még kedélyesebb öreg férje: az én keresztapám. Ha önk nem volnának, úgy bizonyára — az ő anyos kis szöske Margitkájuk sem volna.

Már pedig, ha Margitka nem léteznék, nem léteznék az én boldogságom sem.

Ha poeta volnék, versben eneketém meg szépségét; ha novella író volnék; szépen leírnám önk előtt lenge alakját; selymes puhásugy szöke hajat, nagy, okos kek szemeit; leírnam szép és jó tulajdonságait, kedves modorát: szóval jellemzem én egész egyéniségét. De miután sem az egyik, sem a másik, hanem csak oly hétköznapi ember vagyok, hát nem mondhatok mást róla, minthogy ő földre tévedt angyal, a ki csak azért jött e földre a gyarló emberek közé, hogy észbontó segítségével és szendeségével szerelmre gyujtassa meg a legpesszimistább embert is.

Ezzel az anygali tereméssel — úgy szólván — együtt nevelkedtem föl. Meg zongorázni is ugyanazon zongoramesterrel tanultunk együtt. De míg én csakhamar ott hagytam a „Klimperkasten”-t, (böcsán, erre megfelelő magyar kifejezésünk nincs), mert sehogy sem bírtam a kottát is olvasni és egyidejűleg a Margitka szemébe néz . . . avagyis hogy kezmem is ügyelni, addig Margitka a művészes játekgu képezte ki magát. Napról-napra tanulta nekem: „Nézd Sanyi, már ezt is tudtamtam . . . már ezt is tudom, hallgasd meg, hogyan játszom”. S ezzel oda ült a zongorához, én meg nagy áhítattal csak őt néztem és bámúltam. Bőske öntudat dágasztotta kbelemet, hogy e tündéri szép ujacskaik az én kedvemért, az én szörökzöttásomra ötögetik a zongora billentyűit.

Mikor aztán kérdezte tőlem: „Szép volt?” önkentelenül azt feleltem neki: szép vagy, édes! És ez így meg napról-napra éveken át. Az én látogatásom, meg Margitka zongorajátéka elválaszthatatlan két rokon fogalomná nőtte ki magát.

Most kérdem önöket, nem boldogság-e így kedves lényt szeretni, különösen ha tudjuk, hogy attól viszont is szeretetünk?

De most jön a dolog bibéje, a mi boldogságomat végveszélylyel fenyegette. Latszolg csekély, jelentéktelen okok, de biztos romboló hatással. Csak gondolkodj meg, hogy kis hópelyhekből lesz az az óriási hótemeg; a lavina, a mely néha falvakat temet maga alá. A zongoratanár már rég beszűntette tanítását. Margitka már egész önállóan játszhatik; ezzel megszünt a darabban a változottság. Valahányszor oda megyek, mindig a régi ismert darabokat kell végig hallgatnom. S ez ellen nincs mentés. Végre kifogytam a türelemből és egy napon imigyen szóltam Margitkának:

— Kedves Margit kisaszony, (egy év óta már nem tegezhetik egymást!) Kegyed nagyon szépen játszik, művészi technikával bir, de — megbocsátja színészegemet — már kisse unotta kezd válni, hogy mindig azokat a szép, de már elcsépelelt darabokat hallgassam.

— Komolyan gondolja, Horváth úr? Hát legyen oly kedves és hozzon valami újabbat. — Mondá Margit hamiskasan a szemem közé nézve.

Mit volt tennem. Eleintén vettem egy két darabot, de hát sokáig nem győztem. Sok álmatlan éjéceak okozott nekem az a gondolat, hogy hogyan lehetne itt valami módot találni, hogy engem az a kis lány egészen egyetlen né zongorázzon, vagy ha nem okvetlenül zongorázi akar nekem, hogyan tehetném változottsá a mindennapi műsort?

Végre megtaláltam az aranyos közeputat. Egy folséges eszme! Szövetkezem valamelyik zeneműkereskedővel olykép, hogy minden újjann megjelent zeneművet lemosolhatok i. l. l. De a milyen pompásnak látszott a gondolat, oly nehéz volt a kivitele. Ki is győzte volna azt a

sok hangjegyet lemosolni. Meg aztan Margitka egyre csak azt játszotta — az én kedvemért — a mit lemosoltam neki.

Közel voltam a megbolonduláshoz. Környezetem már egész komolyan aggdóni kezdett az észbú gondolkodás jelei észlelésének hiányában. Rendkívül szörökzött lettem, zavarosan beszéltem, ha jól emlékezem, öngyilkossági gondolatok is kavargtak fejemben, a melyek oly éleken és gyakran jelentek meg, hogy utóbb már magam sem voltam tisztában azzal, hogy valójában megkísérélhetem-e az öngyilkosság egy nemét, vagy nem és csak akkor szerettem e tekintetben megnyugvni, midőn a hírlapok „öngyilkossági rovat”-ában az én nevem nem találtam. Hogy Margitkákhöz elmenni sem mertem ezek után, nagyon természetes; pedig a szívem úgy vonzott hozzájuk. De a zongora, az az atköztött zongora.

Egy szokatlan hosszú távolmaradás után ismét beköszöntöttem egyszer Margitkákhöz.

— Ah, Horváth úr, hozta Isten! — mondá Margit és rögtön előhívta mamáját, ki engem igen nyájasan — úgy szólván — anyai örömmel fogadott.

— No hiszen mondhatom — folytató Margit — szép keresztifa van a mamának. Már egy hónap óta felénk se néz. — Aztán fellé fordult e szavakkal: — Csak válna be; megúnta társaságunkat meg a zongorajátékomat. Most jöjjen csak, büntetésül eljatsom magának valami szépét.

Hígyje el kérem, hogy a gutatétst eddig csak úgy hallásból ismertem, de most úgy éreztem, mintha már nagyon is közelről kerülgette. Margit bele csimpeszkedett a karomba és a zongora felé vonzolt.

— De nini, mi baja önök, hiszen reszket, meg . . . szent Isten! . . . menyinyire elsapadt.

Valami ostoba kifejezést akartam rebegni, de Margit a szavamba vágott:

— Ne féljen nem fogom „agyon zongorázni” a már sokszor hallott Bach: serenade-jával, Lisztel meg Bethowennel. Csak foglaljon helyet egész nyugodtan.

És képzeli csak meglepetésemet, midőn egymastan a szebbnél-szebb újjannál-abb darabokat játszotta el. Csakhamar oly szilal kedvem kerekedett, hogy ülőhelyemen csendesen összevergettem a bokámat és a dal szövegét is énekeltam.

— Hát mi történt itt Margit kisaszony? Honnan került ide az a sok szép zenemű?

— Ezek csak az önkedveért kerültek ide. Majd mindjárt megtudja hogyan és honnan.

Latom már, hogy ön azt se tudja, hogy Wolf-fele könyvkereskedés a közelmúlban „kölesön-zene-műtár” nyitott s csekély havi előfizetés mellett a legszebb és legújabb zeneművet lehet váltani. És is beleptem — az ön kedveért — az előfizetői sorába és onnan szerettem azt a sok szép darabot.

— Micsoda? Kölesön-zenemű-tár? Hisz’ ez nagyszerű!

Be kellett látnom, hogy annak a könyvkereskedőnek meg eszmenyibb gondolata támadt, mint nekem. Egészen a malomra hajtja a vizet. E szerint meg van mentve a veszélylyel fenyegetett boldogság.

Hogy a visszaszerzett boldogság fölötti örömom mily nagy, azt önk közelről sem sejtik.

A gondolkodásból langos éneklésbe csaptam át, mit sem töröve azon főkápitányi rendelettel, miszerint az utcan mindennemű és hangu kurjongatás pénzbírság

mellett szigorúan megtiltatott. Csak tovább duhogtam meg az imént hallott operette-ből ezen áriát: „... és nem cserélek senkivel, nem nem én senkivel...”
Cs — mó.

Fölvívás előfizetésre.

Április 1-én új előfizetést nyitunk a **Pécsi Ujságra** és kérjük t. olvasóinkat, hogy az eddigi irányunkban tanúsított szíves jóakarattal részünkre továbbra is fontantani kégyeskedjenek, másrészt pedig ismeretsegi köreikben *lapunkat terjesztetni sziveskedjenek.*

A **Pécsi Ujság** alig egy negyed évi fonnállása óta egyik sikert a másik után érte el. Kizárólag eredeti közleményei, melyek nem csak jól értesültségről, de arról is tanuskodnak, hogy lapunk munkatársai gárdájában nem egy országos tekintélyű író és írónő foglal helyet, általános föltűnést keltek, a mi pedig távirati értesüléseinket illeti, az egyházipolitikai vita, nem kevésbé a mostani szomorú gyász eset alkalmból meggyőződhetek olvasóink arról, hogy áldozattól vissza nem riadtunk, hogy olvasóink minden fontosabb mozzanatról a fővárosi közönséggel egyidőben értesüljenek.

A **Pécsi Ujság** ily körülmények között nemcsak megtartotta azt, mit a lap megindításánál ígért, de ennél többet is tett, a miért az elismerés és méltánylás minden reánk nézve hízgelő jelével találkozunk. Egyenlő gondot fordítunk a **Pécsi Ujság** helyi hírvivatára és a helyierdeku ügyekre, mint a megyében történő eseményekre, melyekről a **legjobb** és legmegbízhatóbb **levelezők** egész gárdája értesít; értesítjük olvasóinkat a szomszéd megyékben előforduló följegyzésre érdemes dolgokról is, hogy a **Pécsi Ujság** mindent nyújtson, mit egy helyi laptól várni lehet, de ezen kívül oly kimerítően foglalkozik *országos politikával*, cikkei oly előkelő politikuskok írják, értesítéseit a lehető leggyorsabban oly jól informált levelezőktől kapja, hogy a **Pécsi Ujság** kárpótlást nyújt a fővárosi lapért, melyet 24 órával megelőz és mely kivonatosan olvasóit mindenről értesíti, mi az országban és a külföldön történik.

Ily körülmények között önérettel utalhatunk arra, hogy megtettük kötelességünket, másrészt pedig meglegedésünkre szolgál, hogy a közönség csakhamar fölismerete a **Pécsi Ujság** értékét, annak irányát helyesli, és a lapunkhoz tömeges csatlakozásból következtethetünk. Most, hogy az évnegyed vége közeledik, legyen szabad olvasóinkat előfizetéseik mielőbbi megújítására fölkérni, nehogy a lap szétküldésében fonnakadás álljon be. *Vidéki előfizetőinket* arra figyelmeztetjük, hogy egy napilapnak oly nagy elő-

állítási költségei vannak, hogy annak az előfizetési díjak pontos beérkezésére biztonssággal számítani kell. Erre, kérjük vidéki előfizetőinket legyenek figyelemmel és azért az előfizetés szót kérjük a valódi értelmében megszívlelni.

A kezdet nehézségeit most már leküzdve, azon leszünk, hogy olvasóinknak a jövőben is, mint eddig, többet nyújtunk, mint a mit ígértünk.

Pécselt, 1894. márc. 22.

A Pécsi Ujság szerk. kiadója.

TÁVIRATAINK.

A német császár Bécsben.

Bécs, április 6. (Eredeti távirat.) II. Vilmos császár jövő héten, pénteken érkezik Bécsbe, királyunk látogatására. Vilmos császár létező mármost rendezik be a lakosztályokat. Szombaton, e hó 14-én e magas vendég tisztelőtérre diszebédet ad a király, melyre 85 meghívó bocsátatik ki. Még az nap este Berlinbe utazik a császár.

A panama csatorna kiépítése.

Páris, április 6. (Eredeti távirat.) A Tivoli palotában tegnap 18,000 Panama részvény tulajdonosa elvben elhatározta, hogy a részvényesek syndicatumt alakítanak és 60 millió frankkal a *Panama-csatorna felbhangyott munkáját újra fölveszik és befejezik.* Az értekezlet egy resolútóban állapodott meg, mely szerint a syndicatus fölhatalmaztatik, a fölözslő félben levő társulattal e végbll tárgyalásokba bocsátkozni és az új részvénytöke alap javára 20 millió frankot jegyzett. A Panama-csatorna sorsa Leszeps zseniális alkotása szerint biztosítva van.

Berlinben nem lesz világkiállítás.

Berlin, április 6. (Eredeti távirat.) Caprivi birodalmi kancellár tegnap fogadta Zelle, Berlin főpolgármesterét és a kereskedelmi szövetkezet legőregebbjeit, kik azon kérdéssel fordultak Caprivihez, mennyiben számíthat Berlin a kormány támogatására az 1898-ban tervezett általános német kiállításnál. Caprivi kinyilatkozhatta, hogy egy általános kiállítás terv támogatására nem számíthat, de egy berlini iparkiallítás a kormány készséggel fog segélyezni. Ez már a második világkiállítási terv, mely a kormány idegenkedése miatt dugába dől.

Amerikában sztrájkoló magyar bányászok.

New-York, április 6. (Eredeti távirat.) *A pennsylvániai közszénbányákban a magyar bányászok beszüntették a munkát.* (Pennsylvániában sok baranyai ember is dolgozik. A szerk.) A sztrájkolók több munkást megölték és Davidsonban megtámadtak egy

nagy gyárat, mely alkalommal egy mérnököt és egy magyar embert leltek a rendőrök.

Hivatalos árfolyamok jegyzései a budapesti áru- és értéktözsde.

(A Pécsi Ujság eredeti távirata.)

Április 6.	Pénzb. árf. o. é.
1. Magyar aranyáradek 40/0	115.-
2. Magyar koronáradek 40/0	95.-
3. Magyar vasuti kölcsön aranyban 4 1/2/0	126.-
4. Magyar vasuti kölcsön ezüstben 4 1/2/0	102.-
5. Magy. kel. vasut. áll. kötv. 1876-ból	123.-
6. Magy. földterhm. kötvény 40/0	95.50
7. Italmérségi jog megváltási kötvény	100.25
8. Horvat-szlavon földterhm. kötvény	98.-
9. Magy. nyerenyenysorsjegy kölcsön	154.50
10. Füzesszab. és szegedi sorsjegykölcsön	144.-
11. Osztrák járadék papirban	96.50
12. Osztrák járadék ezüstben	98.25
13. Osztrák járadék aranyban	119.-
14. Osztrák koronáradek 40/0	—
15. 1860. évi osztrák államsorsjegy	145.50
16. Osztrák-magyar bankrészevény	10.20
17. Osztrák hitelbankrészevény	425.-
18. Osztrák hitelintézeti részvény	357.80
19. Osztr. magy. államasvuti részvény	338.25
20. 20 frankos arany (Napoleon'dor)	9.91
21. Német birodalmi marka	61.15
22. Londoni vista	124.80
23. Párisi vista	49.60
24. 20 márkás arany	12.23

Időjelzés:

Változó felhőzet, száraz, enyhe.

Jegyzéke

a pécsi kir. törvényszék, mint büntető-bírósnágnál nyilvánosan megtartandó büntető végvártárgyalásoknak.

1894. évi április hó 9-én.

- 1644 Wesi László és tsai ellen vallás elleni vétség miatt.
1645 Brankovits János és tsa ellen súlyos testi sértés miatt.
1637 Szemelcz János és tsa ellen súlyos testi sértés miatt.

Április 11-én.

1634. Barna Ferencné ellen lopás miatt.
1636. Stojánovits Jőcő ellen természet elleni fajtalanság miatt.
1640. Frankfurter Albert ellen vétkes bukás miatt.
2155. Funk János ellen lopás miatt.

Április 12-én.

1957. Perkalics Lázó ellen lopás miatt.
951. Kratofila Jőzsef ellen gyujtotgatás és Kratofila Márton ellen gyilkosság miatt.
Kifüggettetett a kiadóhivatal által 1894 március 6-án.

Szerkesztői üzenetek.

K. urnak Szigetvár. Szívesen látjuk Önt, mint levelezőket és lapunk jó barátját.

Levelező Siklós. Fleg volt már a papsgé ellen fölhangoztatott panasz-kkal. A történelem van hivatta a tényt följegyezni, mert tudunkak az első alkalom, hogy a mindig hazafias papsgé nem gyászolt akkor, mikor az egész nemzet gyászolt.

B. M. Hangulatos kis versek, de hiányos a technikai kivitelük. Különböben sem közlünk mi verseket, csak nagyon ritkán s csak kiváló versírőktől.

Misencő. Szíveskedjék alkalmilag szerkesztő-ségünkbe föltáradni.

K. V. Hogy harci proklamációk „hivogatóan mosolyognak le a járóelőkere” ezt valóban nem tudtam; valamint azt sem, hogy egy deszkabólt elhagyottságban szomorkodó Ariadnehez lehessen hasonlítani.

Felőlés szerkesztő és laplajdosok:

LENKEI LAJOS.

Nyomatott a „Pécsi Ujság” nyomdájában.

Pécs állomásmenetrendje.

— Érvényes 1894. évi május hó 1-től. —

Vonat		Érkezik				Indul				Közvetlen csatlakozás
		Honnan felől	Pécsre napsz.	óra	perc	Pécsről napsz.	óra	perc	Hova felé	
1804	szem.	Budapest	reggel	5	12	reggel	5	35	Bosna-Brod	Villányon Mohács fele Dályán Szabadka fele.
1807	"	Bosna-Brod	d. e.	8	01	—	—	—	—	
1842	vegyes	Uj-Dombovár	"	8	23	—	—	—	—	
1801	gyors	—	—	—	—	d. e.	8	24	Budapest	
6311	vegyes	—	—	—	—	"	8	29	Bécs	Villányon Mohács fele Dályán Szabadka fele Vinkovcra Bosna-Brod fele
6302	szem.	Bécs	d. e.	9	39	"	9	49	Vinkovce	
1805	"	Bosna-Brod	"	11	18	"	11	34	Budapest	Uj-Dombováron Báltaszék és Zakány fele
1853	vegyes	—	—	—	—	d. u.	2	44	Uj-Dombovár	Uj-Dombováron Zágráb-Fiume fele
1806	szem.	Budapest	d. u.	4	08	"	4	20	Bosna-Brod	Villányon Mohács fele
6301	"	Vinkovce	"	5	50	este	6	32	Bécs	
1802	gyors	Budapest	este	7	44	—	—	—	—	
6312	vegyes	Bécs	"	8	00	—	—	—	—	
1808	szem.	—	—	—	—	—	8	13	Bosna-Brod	
1803	"	Bosna-Brod	éjjel	11	02	éjjel	11	40	Budapest	Uj-Dombováron Báltaszék, Zágráb-Fiume fele

Keil Alajos-féle

Padlózat-fénymáz

(Glasur)

legkitűnőbb mázólo-szer puha padló számára. 1 nagy palack ára frt 1.35 kr. —
1 kis palack ára 68 kr.

Viaszk-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára, 1 köcsög ára 60 kr.

Arany-fénymáz

képekreték stb. bearányozására Egy kis palack ára 20 kr.

Mindenkor kapható:

Eizer Jánosnál Pécsen.

4829

KALAPOK

urak és gyermekek számára a legújabb divat és alakokban óriási választékban **a legolcsóbb gyári áron**

MANDL ÁRMIN

kalapgyári raktárban

Pécsen, Irgalmasok Utcaja, Irgalmasbazar.

4829

„Ne a lábhoz menj, hanem a fejhez“

mondja egy régi közmondás.

Joggal vonatkozhatom ezt az én üzletemre, mert csak így nagy üzlet, mint az enyém, képes nyugtani készpénz vásárlásai után óriási áru-készletet és egyéb előnyöket, kevés költséget, melyek végső következtetésben a vevőknek javára szolgálnak.

Gyönyörű minták magánvevőknek

ingyen és franco.

Gazdag tartalmú **mintakönyvek**, melyek páratlanok, **szabóknak** bérmentetlén.

✦ **Ruhaszövetek** ✦

Peruven és dosking a klórus számára, szabályszerű egyenruha-szövetek hivatalnokoknak, veteránoknak, tüzoltóknak, tornászoknak, urasági alkalmazottaknak, posztó **billard- és játzszoasztalokra, kocsiszuhatok, loden** és vízhatlan szövetek **vadászruhákra, mosószövetek, utazó palidok**,

4 frtól 14 frtig.

Értékes, jó, tartós, tiszta gyapot posztószöveteket és nem olcsó **rongyokat**, melyek a fonalat sem állják, ajánl

Stikarofszy János

Brünn (Osztrák-Manchester)

Legnagyobb gyári posztóraktár 1/2 millió forint értékben.

— Szállítás csak utánvét mellett. —

Levelezés német, magyar, cseh, lengyel, olasz, francia és angol nyelven. 7472

Valódi

szegedi paprika!!

Tisztelt háziasszony!

Ha igazán **finom, pikáns** és **jóízű** gulyást akar készíteni, próbálja a **valódi**

Pártos paprikát

használni. 4873

Paprikám saját felügyeletem alatt a legnemesebb hüvelyekből természetlik, minőségre nézve **enyhe, pikáns** **izű** és **zamatos** és az ételeket szép pirosra festi; feltétlenül a legfinomabb, mit ezen téren elő lehet állítani. Egy kiló ára 1 frt 20 kr. Szétküldés 2, 3 és 5 kilós postaszakokban utánvét mellett. 5 kilót bérmentve küldök.

PÁRTOS NÁNDOR paprika-termelő
Szegeden.

Szálladások és vendéglősöknek kedvezményárok.

Réder Károly

PILSENI SÖRRAKTÁRÁBAN

Pécsett, Mór-utca 5. sz.

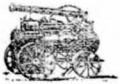
a palaeksörök szállítása és házhoz küldése **15** naponként **2-szer** történik. **15**

A nagyérdemű közönség kényelmére ugyanitt raktáron van **az új Scholtz-féle sörgyár gyártmánya is**, és pedig minden sör-faj oly áron, mint a gyárban, házhoz szállítatik.

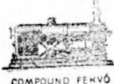
☛ Szives figyelembe! ☚

Az új töltőkészülék által azon helyzetben vagyok, hogy palaeksöreimet mindig frissen és erejének elvesztése nélkül szállíthatom áremelés nélkül. Ez által t. vevőim megkíméltetnek attól, hogy nagyobb készletet kelljen beszerezniök, mert már 5 palack is házhoz szállítatik és így a valódi pilseni sör egy pohárral

csak 8 és fél krajcárba kerül.

MARSHALL FÉLE GŐZMOZGÓNY

COMPOUND FÉLVŐ GŐZMOZGÓNY

COMPOUND GŐZÉR

FÉLVŐ GŐZÉR

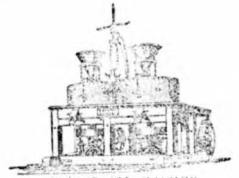
UTI MOZGÓNY

HARRISON A/C GREGOR & CO
ARATÓ ÉS FŐKASZÁLÓ GÉPEI

MARSHALL FÉLE GŐZCEPLŐKÉSZLET

SZÁLLÍTHATÓ MALMOM
teljes malom-üzemelésre
minden méreletű szénre

GRAEPEL HUGÓ

GÉP-ES ROSTALEMEZ-GYÁR, MALOMÉPÍTÉSZET

MARSHALL, SONS & CO Limited

VEZÉRÜGYNÖKE.

BUDAPEST. V., KÜLSŐ VÁCZI-ÚT 46.

Árjegyzékek kívánatra bérmentve.

Kitűnő gépek
Jutányos árak.
Kedvező feltételek

Kitűnő gépek
Jutányos árak.
Kedvező feltételek